

РЕШЕНИЕ

№ 177

гр. Разград, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Светлана К. Чолакова

при участието на секретаря Светлана Л. И.а
като разгледа докладваното от Светлана К. Чолакова Гражданско дело № 20233300100215 по описа за 2023 година

Производството е с правно основание чл чл.274 ал.1 т.1КЗ/отм/.

Депозирана е искова молба от ЗД „Бул Инс“ АД против И. И. М., за осъждането му да заплати сумата 100,414.74лв., представляваща част от регресно вземане, дължимо във връзка със заплатени застрахователни обезщетения по повод застрахователно събитие от 21.12.2013г., представляващо покрит риск по полица „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, ведно със законната лихва от датата на депозиране на молбата. Посочва, че претендираната сума е формирана от сбора на извършените от дружеството плащания по три изпълнителни дела/91278,38лв.+4752,10лв.+4384,26лв./. Иска и разноси. Сочи, че на 21.12.2013г. през нощта л.а. „Алфа Ромео“ с рег. №*** управляван от И. М. се движел по ул. В.Левски в с.Беловец, като непосредствено след заяв губил контрол върху управлението, тъй като се движел със скорост 83км/ч, която е по-висока от критичната – 80км/ч. за завоя. В резултат на това ударил задното дясно колело в бордюра, колата ротирала и в лявата си част ударила последователно четири броя дървета, след което с е ударила в оградата и бетоновите колони на дом №50, като последвало обръщане по таван и плъзгане по тротоара. Причина за възникване на произшествието е това, че водачът е употребил алкохол, управлявал със скорост несъобразена в конкретната пътна обстановка. След удара Т. М.ов О. е получил тежка черепномозъчна травма, довела до несъвместими с живота увреждания на централната нервна система – следствен връзка с настъпването на смъртта. С влязла в сила присъда по нохд №39/2015г. на ОС-Разград, водачът на автомобила – И. М. е признат за виновен, че е нарушил правилата за движение - чл.5 ал.3 т.1 пр.1 ЗДвП, чл.20 ал.1 ЗДвП, чл.21 ал.1 ЗДвП и чл.73 ал.1 ППЗДвП и по непредпазливост е причинил смъртта на Т. М.ов О., като деянието е извършено в пияно състояние, представляващо престъпление по чл.343 ал.3 пр.1 б.“б“ НК. По отношение на управлявания от ответника лек автомобил „Алфа

Ромео“ с рег. №*** към датата на ПТП е била налице действаща застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите издадена от ищеца. Увредените лица и наследници на починалия М. О. М.-баща и Н. Х. М.ова-майка, предявили иск срещу дружеството. С решение по гр.д. №3657/2017г. на АС-София било частично отменено решение по гр.д. №9958/2014г. на СГС, частично отменено с Решение по гр.д. №1354/2018г. на ВКС, с което окончателно били определени следните обезщетения по чл.52 ЗЗД: 100 000 лева представляващи застрахователно обезщетение за търпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 21.12.2013г. до пълно плащане следващи се на Н. Х. М.ова за търпени болки и страдания вследствие смъртта на синът и Т. О.; сума 100 000 лева представляваща, застрахователно обезщетение за търпени неимуществени вреди ведно със законната лихва от 21.12.2013г. до пълно плащане следващи се на М. О. М.ов, за търпени от него болки и страдания от смъртта на сина му. За горните суми в полза на увредените лица издадени изпълнителни листи, въз основа на които са образувани изпълнителни дела: №№20198400400764, 20198400400765 и 20198400400766 по описа на ЧСИ М. Ц.. Твърди, че с извършените плащания на двете застрахователни обезщетения в полза на увредените лица М. М.ов и Н. М.ова е встъпил в правата на удовлетворените кредитори срещу прекия причинител на вредите и има право да получи от виновния водач платеното застрахователно обезщетение заедно с платените лихви и разноски.

Ответникът не депозира отговор, не се явява и в с.з, не заявява становище по иска

Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът установи следната фактическа обстановка: На 21.12.2013г. л.а. „Алфа Ромео“ с рег. №*** управляван от ответника се движел по ул. В.Левски в с.Беловец, като непосредствено след завоя загубил контрол върху управлението, движел със скорост 83км/ч., която е по-висока от критичната – 80км/ч. за завоя. В резултат на това ударил задното дясно колело в бордюра, колата ротираля и в лявата си част ударила последователно четири броя дървета, след което с е ударила в оградата и бетоновите колони на дом №50, като последвало обръщане по таван и плъзгане по тротоара. Причина за възникване на произшествието е това, че водачът е употребил алкохол, управлявал със скорост несъобразена в конкретната пътна обстановка. След удара Т. М.ов О. е получил тежка черепномозъчна травма, довела до несъвместими с живота увреждания на централната нервна система – следствена връзка с настъпването на смъртта. С влязла в сила присъда по нохд №39/2015г. на ОС-Разград, водачът на автомобила – И. М. е признат за виновен, че е нарушил правилата за движение - чл.5 ал.3 т.1 пр.1 ЗДвП, чл.20 ал.1 ЗДвП, чл.21 ал.1 ЗДвП и чл.73 ал.1 ППЗДвП и по непредпазливост е причинил смъртта на Т. М.ов О., като деянието е извършено в пияно състояние, представляващо престъпление по чл.343 ал.3 пр.1 б.“б“ НК. По отношение на управлението от ответника лек автомобил „Алфа Ромео“ с рег. №*** към датата на ПТП е била налице действаща застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите издадена от ищеца. Увредените лица и наследници на починалия М. О. М. - баща и Н. Х. М.ова - майка, са предявили иск срещу ответното дружество. С решение по гр.д. №3657/2017г. на АС-София било частично отменено решение по гр.д. №9958/2014г. на СГС, частично отменено с

Решение по гр.д. №1354/2018г. на ВКС, с което окончателно определени следните обезщетения по чл.52 ЗЗД - 100 000 лева представляващи застрахователно обезщетение за търпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 21.12.2013г. до пълно плащане следващи се на Н. Х. М.ова за търпени болки и страдания вследствие смъртта на синът и Т. О. и сума 100 000 лева представляваща, застрахователно обезщетение за търпени неимуществени вреди ведно със законната лихва от 21.12.2013г. до пълно плащане следващи се на М. О. М.ов, за търпени от него болки и страдания от смъртта на сина му. За горните суми в полза на увредените лица издадени изпълнителни листи, въз основа на които са образувани изпълнителни дела: №№20198400400764, 20198400400765 и 20198400400766 по описа на ЧСИ М. Ц.. Посочените обстоятелства не са спорни, а същите се установяват от влезлите в сила решения по горепосочените съдебни производства.

От заключението на вещото лице по назначената по делото счетоводна експертиза се установява, че по посочените изпълнителни дела е заплатена сума общ размер на 99 999,77 лв. Вещото лице е посочило поотделно по всяко изпълнително производство размера и вида на сумите, всички платени на 01.08.2019г. В с.з. вещото лице обяснява, че общият размер на платените средства от ЗД „Бул Инс“ към ЧСИ по трите изп. дела е 99 999,77 лв. Тази сума се различава със сумата написана в исковата молба, която е 100 414,74 лв., като разликата е 414,97 лв. и според вещото лице се дължи на техническа грешка в исковата молба, защото по едното изп. дело 765 е записано, че се търси сумата 4752,10 лв., а не сумата 4337,13 лв., която сума е била преведена по това изп. дело. Съдът кредитира заключението като компетентно обосновано и неоспорено от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи: Регресното право на застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, по чл.274 ал.1 т.1КЗ/отм/, представлява право на застрахователя да получи от застрахования платеното на пострадалото, респ. увреденото лице обезщетение, ако е осъществено някое от предвидените в посочената разпоредба основания. Като регресното право се урежда от закона, действал към момента на неговото пораждане, момента на осъществяване, т.е. застрахователното събитие по риска „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Като моментът на плащането на обезщетението на увреденото лице определя не възникването, а изискуемостта на регресното притезание/В т.см.Решение №20 от 2.04.2021г. по т.д. №2695/2019г. II т.о. ВКС/. За основателността на предявения иск, в тежест на ищеца е да докаже настъпило ПТП по вина на ответника, който е управлявал МПС нарушил правилата за движение, управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта, над допустимата по закон, причинените на увредените лица щети и техния размер, причинната връзка между механизма на ПТП и нанесените щети, обстоятелството, че е заплатил застрахователно обезщетение в претендирания размер. В случая не се спори и от събраните писмени доказателства, се установяват тези обстоятелства. В случая е налице влязло в сила решение по гр.д. №9958/2014г. на СГС, частично отменено с Решение по гр.д. №1354/2018г. на ВКС, с което са били определени обезщетения по чл.52 ЗЗД, които ищецът да заплати на наследниците на

починалото лице Т. О. - по 100 000 лева на всеки, представляващи застрахователно обезщетение за търпени неимуществени вреди, ведно със законната лихва от 21.12.2013г. до пълно плащане, следващи се на Н. Х. М.ова и М. О. М.ов. За горните суми в полза на увредените лица издадени изпълнителни листи, въз основа на които са образувани изпълнителни дела: №№20198400400764, 20198400400765 и 20198400400766 по описа на ЧСИ М. Ц.. Според заключението на вещото лице, на 01.08.2019г. ответникът е извършил плащания по посочените изпълнителни производства в общ размер на 99 999,77лв., което съдът приема за доказано по безспорен начин, тъй като няма доказателства за това да е заплатена претендираната от ищеца сума в размер на 100 414,74лв. Няма данни ответникът на застрахователя, да е било заплатено претендираното обезщетение от страна на ответника, поради което претенцията е основателна до посочения от вещото лице размер на 99999,77лв. Като до първоначално предявения размер следва да се отхвърли като неоснователна. Основателно е искането за присъждането на законна лихва от завеждането на исковата молба – 03.08.2023г.

На основание чл.78 ал.1 от ГПК с оглед изхода на делото, ответникът следва да заплати направените разноски от ищеца съразмерно уважената част от иска. Ищецът е направил разноски за държавна такса - 4016,59лв., заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 10 400лв., депозит за вещо лице в размер на 250лв., или общо в размер на 14 666,59лв. Поради което съразмерно уважената част от иска му се следва сума в размер на 14 605,98лв.

По гореизложените съображения, съдът:

РЕШИ:

ОСЪЖДА И. И. М., ЕГН *****, адрес с.Беловец, обл.Разград, ул. ***, ДА ЗАПЛАТИ на ЗД БУЛ ИНС АД, ЕИК831830482 гр.София, бул. Джеймс Баучер №87, сумата 99 999,77лв./деветдесет и девет хиляди деветстотин деветдесет и девет лева и седемдесет и седем стотинки/ представляваща част от регресно вземане, дължимо във връзка със заплатени застрахователни обезщетения по повод застрахователно събитие от 21.12.2013г., представляващо покрит риск по полица „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, ведно със законната лихва считано от 03.08.2023г. до окончателното и плащане, като отхвърля предявения иск до първоначално предявения размер като неоснователен

ОСЪЖДА И. И. М., ЕГН *****, адрес с.Беловец, обл.Разград, ул. ***, ДА ЗАПЛАТИ на ЗД БУЛ ИНС АД, ЕИК831830482 гр.София, бул. Джеймс Баучер №87, сумата 14 605,98лв. /четиринадесет хиляди шестотин и пет лева и деветдесет и осем стотинки/ за разноски по делото

Решението подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Разград: _____

